

СЕКЦІЯ 7 АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.922

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК СУСПІЛЬНО ВАЖЛИВІ ПОСЛУГИ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Волік В.В., д. ю. н., професор
кафедри права та правового адміністрування ЕПФ
Маріупольський державний університет,
практикуючий адвокат, директор
ТОВ «Група компаній «Правовий Фундамент» (Київ, Україна)
керівник
*Перший Міжнародний Європейський Інформаційно-Консультаційний
Науковий Центр (Барселона, Іспанія)*

Стаття присвячена питанням віднесення послуг із перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування до суспільно важливих послуг. Зазначено про необхідність приведення чинного законодавства у відповідність до європейського. Проаналізовано поточний стан правового регулювання цієї сфери відносин у суспільстві. Запропоноване юридичне закріплення норм, які б регулювали діяльність автомобільних перевізників, задля досягнення європейського рівня якості роботи.

Ключові слова: *транспорт, міський транспорт, транспортна послуга, перевезення пасажирів, автомобільний перевізник, суспільно важливі послуги.*

Стаття посвячена вопросам отнесения услуг по перевозке пассажиров на автобусных маршрутах общего пользования к общественно важным услугам. Указана необходимость приведения действующего законодательства в соответствие с европейским. Проанализировано текущее состояние правового регулирования этой сферы отношений в обществе. Предложено юридическое закрепление норм, регулирующих деятельность автомобильных перевозчиков, для достижения европейского уровня качества работы.

Ключевые слова: *транспорт, городской транспорт, транспортная услуга, перевозки пассажиров, автомобильный перевозчик, общественно важные услуги.*

Volik V.V. TRANSPORTATION OF PASSENGERS BY MOTOR TRANSPORT AS PUBLICLY IMPORTANT SERVICES WITHIN THE FRAMEWORK OF EUROPEAN INTEGRATION

The article is devoted to questions of classification of passenger transportation services on public bus routes to socially important ones and points out the need to bring the current legislation in line with the European one. The current state of legal regulation of this sphere of relations in society is analyzed. Recommendations on the legal consolidation of norms regulating the activity of automobile carriers in order to achieve the European level of quality of work are proposed.

Key words: *transport, city transport, transport service, passenger transportation, car carrier, socially important services.*

Постановка проблеми. Загальновідомо, що 14 червня 2018 р. у Міністерстві інфраструктури України відбулася зустріч Міністра інфраструктури України Володимира Омеляна з новопризначеним першим віце-президентом Європейського банку реконструкції та розвитку (далі – ЄБРР) паном Юргеном Рігтерінком. На зустрічі також були присутні керівники та представники Укрзалізниці, Укрпошти, аеропорту Бориспіль, Украероруху, Державного агентства автомобільних доріг України, Укрдорінвесту й АМПУ.

Володимир Омелян відзначив позитивну динаміку та результати співпраці Міністерства інфраструктури з ЄБРР: «Я вдячний ЄБРР за успішну співпрацю і синергію з Міністерством інфраструктури. Я радий, що наше портфоліо повне проектів і нещодавнє відкриття Бескид-

ського тунелю – це ще один великий приклад нашої успішної кооперації. Нещодавно ми презентували Національну транспортну стратегію України до 2030 р., і я вірю, що це буде великий план дій для всіх галузей транспорту і її учасників. Ми вважаємо ЄБРР найбільшим інвестором України. Багато чого зроблено і багато ще треба зробити. Ми маємо гарні результати синергії, і я вірю, що наші спільні проекти з ЄБРР будуть ще глобальнішими та ще масштабнішими. Я переконаний, що ми можемо зробити більше», – підкреслив Володимир Омелян.

Представники Укрзалізниці, Укрпошти, аеропорту Бориспіль, Украероруху, Державного агентства автомобільних доріг України, Укрдорінвесту, АМПУ представили делегації ЄБРР плани стратегічного розвитку підприємств та обговорили спільні з ЄБРР інвести-

ційні проекти, які знаходяться на стадії реалізації та підготовки до реалізації.

Віце-президент ЄБРР пан Юрген Рігтерінк подякував Міністерству інфраструктури за взірцеву роботу і відзначив успішну підготовку й імплементацію спільних проектів із Міністерством інфраструктури та висловив надію, що великі інфраструктурні проекти в Україні – це питання найближчої перспективи [1].

З огляду на зазначене вище та на наш погляд, для досягнення поставлених амбіційних цілей і реалізації поточних задач, намічених у Національній транспортній стратегії України до 2030 р., побудови високого рівня комфорту перевезення пасажирів необхідно пройти, крім іншого, шлях вдосконалення законодавчого урегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні, задоволення потреб суспільства й економіки у перевезенні пасажирів і вантажів, безпеки перевезень, ефективного споживання ресурсів і зменшення техногенного впливу автомобільних транспортних засобів через т. зв. інструмент адаптації норм законодавства України до норм актів Європейського Союзу (далі – ЄС) згідно з Угодою про асоціацію Україна – ЄС.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що сьогодні назріла справжня необхідність удосконалення правового забезпечення діяльності автомобільних перевізників з урахуванням європейських тенденцій, що повинно привести до підвищення ефективності державного регулювання у сфері перевезень пасажирів автомобільним транспортом, запровадження ефективного контролю функціонування ринку автомобільних перевезень і європейських умов допуску до ринку перевезень.

Метою дослідження є пошук і надання пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства у сфері діяльності автомобільних перевізників в Україні, визначення та віднесення послуг із перевезення пасажирів до суспільно важливих, з огляду на вектор розвитку нашої держави в бік Європи.

Ступінь розробленості проблеми. Слід згадати роботи М.Л. Шелухіна [2], В. Паракіної [3], Н. Троїцької, А. Чубукова [4], В. Савенко, В. Гайдукевич [5], О. Антоненко [6], І. Гончар [7], Д. Мелентьева [8], Д. Власенко [9], які розглядали діяльність автомобільних перевізників та послуги, що ними надаються. Їх праці знаходяться як в економічній, так і в правовій площині з огляду на те, що діяльність транспорту тісно пов'язана з цими науками. Водночас поза увагою дослідників залишилися окремі питання надання транспортних послуг, зокрема застосування європейського законодавства.

Виклад основного матеріалу. Загальновідомо, що співробітництво України та ЄС у сфері транспорту повинно буде охоплювати такі напрямки:

- розвиток сталої національної транспортної політики, яка охоплюватиме всі види транспорту, зокрема з метою забезпечення ефективних і безпечних транспортних систем, і сприятиме інтеграції ініціатив у сфері транспорту в інші напрями політики;

- розвиток галузевих стратегій на основі національної транспортної політики (зокрема

нормативні вимоги щодо модернізації технічного обладнання і транспортних парків для дотримання найвищих міжнародних стандартів) щодо автомобільного, залізничного, річкового, морського й авіаційного транспорту, а також інтермодальність, враховуючи терміни й основні етапи імплементації, адміністративну відповідальність і фінансові плани;

- розвиток мультимодальної транспортної мережі, пов'язаної з Транс'європейською транспортною мережею (TEN-T), й удосконалення інфраструктурної політики з метою кращого визначення й оцінки інфраструктурних проектів щодо різних видів транспорту. Розвиток стратегій фінансування, спрямованих на утримання, усунення перешкод у пропускній здатності та розвиток неповної інфраструктури, а також активізацію і сприяння участі приватного сектору в транспортних проектах відповідно до Додатка XXXIII до Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та ЄС, Європейським співтовариством з атомної енергії їхніми державами-членами з іншої сторони;

- приєднання до відповідних міжнародних транспортних організацій та угод, зокрема процедури забезпечення суворого застосування й ефективного виконання міжнародних транспортних угод і конвенцій;

- науково-технічне співробітництво й обмін інформацією для розвитку й удосконалення технологій у галузі транспорту, наприклад, інтелектуальних транспортних систем;

- сприяння використанню інтелектуальних транспортних систем та інформаційних технологій в управлінні і використанні всіх видів транспорту, а також підтримка інтермодальності та співробітництва у використанні космічних систем і впровадженні комерційних рішень, що полегшують транспортні перевезення.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106 «Про виконання Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та ЄС, Європейським співтовариством з атомної енергії їхніми державами-членами з іншої сторони» [10] затверджено план заходів з виконання вказаної Угоди.

Так, із набранням чинності наведеної постанови Кабінету Міністрів України заплановано проведення низки заходів для покращення якості роботи транспортної системи України, зокрема передбачено формування ефективного механізму контролю організації надання суспільно важливих послуг із перевезення пасажирів.

Запровадження європейських умов допуску до ринку перевезень, підвищення ефективності державного регулювання у сфері перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом, запровадження ефективного контролю функціонування ринку автомобільних перевезень і досі залишаються важливими завданнями нашої держави, а тому удосконалення законодавства не минути.

За таких умов особливої актуальності набуває внесення змін і доповнень до чинного Закону України «Про автомобільний транспорт» [11], який у світлі наведених вище домовленостей України з ЄС потребує кардинального перетворення. Постає розумним внесення деяких коректив у цей закон.

По-перше, у законі потрібно передбачити, що закупівля суспільно важливих послуг із перевезення пасажирів здійснюється шляхом організації громадських послуг із перевезення пасажирів відповідно до законодавства про здійснення публічних державних закупівель.

Також потрібно визначити поняття, що суспільно важливими послугами з перевезення пасажирів є послуги з перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, які організують відповідні органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування, на яких покладено організацію пасажирських перевезень, згідно з умовами перевезень та обґрунтованою сумою оплати перевізнику за надання таких послуг.

Перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування під час надання суспільно важливих послуг здійснюють автомобільні перевізники за наявності оплати таких послуг відповідними організаціями перевезень.

Відтак потрібно також відмовитися та виключити з закону затвердження паспортів міських автобусних маршрутів і паспортів міських стоянок.

По-друге, назріла необхідність врегулювання відносин автомобільного перевізника, що надає громадські послуги з перевезення пасажирів, із органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування.

Так, виправданим є закріплення такої норми: відносини автомобільного перевізника, що надає громадські послуги з перевезення пасажирів, із органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування визначаються договором про організацію громадських пасажирських перевезень, у якому встановлюється права й обов'язки автомобільних перевізників із надання громадських послуг, параметри, на основі яких розраховується сума та порядок оплати надання таких послуг.

По-третє, з урахуванням європейських стандартів необхідно переглянути застаріле та визначити нове коло зобов'язань автомобільного перевізника. Отже, автомобільний перевізник повинен:

1) підтримувати належний фінансовий стан для забезпечення своїх господарських зобов'язань і професійної відповідальності;

2) забезпечувати наявність менеджера (управителя) з перевезень, що відповідає умовам бездоганної ділової репутації та професійної компетентності;

3) мати службове приміщення на території України, у якому зберігаються документи стосовно організації й умов провадження діяльності, а саме:

– кадрові документи персоналу автомобільного перевізника, у т. ч. стосовно освітньо-кваліфікаційного рівня, стану здоров'я тощо;

– реєстраційні документи на транспортні засоби та документи, що підтверджують забезпечення їх належного технічного стану;

– документи про діяльність менеджера (управителя) з перевезень;

– документи про дотримання правил, умов і стандартів надання послуг автомобільним транспортом;

4) надавати безперешкодний доступ до службового приміщення та документів, які зберігаються у такому приміщенні, особам, уповноваженим на здійснення заходів державного нагляду (контролю).

Вважаємо, що такі важливі кроки зроблять передумови для подальшого удосконалення чинного законодавства та нарешті додатково урегулюють ринок послуг у галузі автомобільного транспорту в Україні, призведуть до наступного етапу задоволення потреб суспільства й економіки у перевезенні пасажирів і вантажів, безпеки перевезень, ефективного споживання ресурсів і зменшення техногенного впливу автомобільних транспортних засобів шляхом адаптації норм законодавства України до норм актів ЄС згідно з Угодою про асоціацію Україна – ЄС.

Висновки. Резюмуючи наведене вище, можна дійти висновку, що подальша адаптація норм законодавства України до нормативних актів ЄС у сфері перевезень автомобільним транспортом Україна поступово стає пріоритетним завданням України, і з цією метою необхідно на локальному рівні вносити коректування в чинні законодавчі акти, зокрема в Закон України «Про автомобільний транспорт».

З урахуванням викладеного вбачається, що надані вище пропозиції надалі виводитимуть Україну на якісно новий рівень надання транспортних послуг автомобільним перевізниками за європейськими стандартами, знищать сектор нелегальних пасажирських перевезень, приведуть до належного рівня якості та безпеки перевезень, соціального захисту персоналу і т. д.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вірю, що спільні проекти Міністерства інфраструктури з ЄБРР будуть ще глобальнішими та ще масштабнішими, – Володимир Омелян. URL: <https://mtu.gov.ua/news/29904.html>.
2. Транспортне право України: підручник / за ред. М.Л. Шелухіна. К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. 896 с.
3. Парахина В.Н. Методологические основы и методы муниципального управления развитием пассажирского транспорта города: автореф. дисс. ... док. економ. наук. СПб., 1999. 38 с.
4. Троицкая Н.А., А.Б. Чубуков. Единая транспортная система: учебник. М.: Академия, 2003. 240 с.
5. Савенко В.Я., Гайдукевич В.А. Транспорт і шляхи сполучення: підручник. К.: Арістей, 2005. 256 с.
6. Антоненко О.А. Деякі проблемні питання в перевезенні міських пасажирським транспортом та шляхи їх вирішення. Південноукраїнський правничий часопис. 2008. № 1. 122 с.
7. Гончар І. Правила для перевозчиків. Кабінет Міністрів України прийняв нову редакцію Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту. Юридична практика-Фахівець. 2007. № 44. 24 с.
8. Мелентьев Д.Ю. Городской пассажирский транспорт: от совершенного государственного монополизма к полнoprавию бизнес-структур. Економічний вісник Донбасу. 2011. № 2. С. 12–16.
9. Власенко Д.О. Теоретико-методичні підходи до визначення особливостей маркетингу транспортних. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/PSPE/2010_4/Vlasenko_410.htm
10. Про виконання Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії їхніми державами-членами з іншої сторони: постанова Кабінету Міністрів України від 25 жовтня 2017 р. № 1106. Офіційний вісник України. 2018. № 24. Ст. 852.
11. Про автомобільний транспорт: Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2344-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 22. Ст. 105.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІСТОРИКО-ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Серія:
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
Випуск 3
Том 2

Херсон-2018

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Сайчин Олександр Сергійович – завідувач кафедри галузевого права Херсонського державного університету, д.ю.н., професор

Заступники головного редактора:

Галунько Віра Миколаївна – доцент кафедри історії та теорії національного і міжнародного права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Єщук Ольга Михайлівна – доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент

Відповідальний секретар:

Гавловська Аліна Олександрівна – доцент кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Члени редакційної колегії:

Бевзенко Володимир Михайлович – суддя Верховного Суду України, д.ю.н., професор

Волошин Юрій Олексійович – завідувач відділу теорії і практики законотворчої діяльності, директор Української школи законотворчості Інституту законодавства Верховної Ради України, д.ю.н., професор

Гармасв Юрій Петрович – завідувач кафедри організації прокурорсько-слідчої діяльності Іркутського інституту підвищення кваліфікації прокурорських працівників Генеральної прокуратури Російської Федерації, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Іркутськ)

Кафарський Володимир Іванович – д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Коровайко Олександр Іванович – голова Апеляційного суду Херсонської області, д.ю.н.

Кубічек Павол – декан юридичного факультету Університету імені Коменського, д.ю.н., професор (Республіка Словаччина, м. Братислава)

Літвін Валерій Валерійович – професор кафедри галузевого права Херсонського державного університету, к.ю.н.

Леоненко Тетяна Євгенівна – заступник завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., доцент

Литвинов Олексій Миколайович – завідувач кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Лукашевич Віталій Григорович – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, заслужений юрист України

Мельник Роман Сергійович – професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., старший науковий співробітник

Мікулін Віктор Петрович – заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації, д.ю.н., професор

Новікова Марія Миколаївна – доцент кафедри історії та теорії національного і міжнародного права, к.ю.н., доцент

Риженко Ірина Миколаївна – завідувач кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету, к.ю.н., доцент

Рябініна Тетяна Кимівна – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Південно-Західного державного університету, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Курськ)

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Стрельцов Євген Львович – вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії правових наук України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України

Чертова Надія Андріївна – завідувач кафедри міжнародного права і порівняльного правознавства Північного (Арктичного) федерального університету імені М.В. Ломоносова, д.ю.н., професор (Російська Федерація, м. Архангельськ)

Шутак Ілля Дмитрович – професор кафедри теорії та історії права Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького, д.ю.н., професор.

Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки» є фаховим виданням на підставі Наказу МОН України від 10 жовтня 2013 року № 1411 (додаток № 5).

Журнал включено до наукометричної бази даних *Index Copernicus* (Республіка Польща)

**Затверджено відповідно до рішення вченої ради
Херсонського державного університету
(протокол від 31.08.2018 р. № 1)**

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ № 19746-9546Р
від 15.03.2013 р. видане Державною реєстраційною службою України

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Дейнега М.А. ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ ТА ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА: ПРОБЛЕМИ СПІВВІДНОШЕННЯ ПРАВОВИХ КАТЕГОРІЙ.....	7
Джерелій В.В. ЗАХИСТ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА У МІСТАХ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	11
Кошеленко К.В. ІНСТИТУТ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ШКОДУ НАВКОЛИШНЬОМУ ПРИРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩУ В ЕКОЛОГІЧНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ.....	15
Циліорик Р.А. ЗАКОНОДАВСТВО У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ ДЛЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА: ЗАПОЧАТКУВАННЯ ТА РОЗВИТОК.....	19

СЕКЦІЯ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Волік В.В. ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ ЯК СУСПІЛЬНО ВАЖЛИВІ ПОСЛУГИ В РАМКАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	24
Доронін І.М. ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ОСОБИ, ЯКА СТВОРЮЄ ЗАГРОЗУ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	27
Дорофєєва Л.М. ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МИТНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ: ДОСВІД КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	32
Запотоцька О.В. ПРИНЦИПИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ БЕЗПЕЧНОСТІ ТА ЯКОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	37
Карелін В.В. ГЕНЕЗА ІНСТИТУТУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	41
Коваленко А.А. ЗАВДАННЯ БЮДЖЕТНОГО ПРАВА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА СУТНІСНІ АСПЕКТИ.....	45
Ковбас І.В., Йолохова О.А. АДМІНІСТРАТИВНІ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЕКСТРАДИЦІЇ: ПРОБЛЕМИ, ЩО ВИНИКАЮТЬ НА СТАДІЯХ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ.....	49
Кувіла О.І. РОЛЬ ПУБЛІЧНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ У НАДАННІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ОСОБАМ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	53
Маріц Д.О. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	57
Петренко Г.О., Помазанов М.О. ЩОДО ПИТАННЯ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ОСОБИСТОГО КОРИСТУВАННЯ У МИТНОМУ РЕЖИМІ ТРАНЗИТУ.....	61
Покатаєв П.С. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ ТЕРИТОРІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТУ БЛАГОУСТРОЮ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ.....	65
Припутень Д.С. ПРЕДМЕТ СЛУЖБОВОГО ПРАВА: ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗУМІННЯ.....	71
Руденко О.В. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	78
Сокіран М. В. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ.....	82
Столбовий В.М. ІНСТРУМЕНТИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЩОДО СЛУЖБОВИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	86
Стрельченко О.Г. ПРИРОДА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ОБІГУ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ.....	90
Топчій О.В. СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ НЕПОВНОЛІТНІХ НА ЗАКОНОДАВЧОМУ РІВНІ.....	94
Шимон О.М. ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СЛУЖБОВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЧИ СВОГО СТАНОВИЩА.....	99